

ENTREVISTA

Meritxell Grané

CAP DE PROTOCOL DE L'AJUNTAMENT DE FIGUERES

«Institucions i grans empreses encara no han entès que el cap de protocol és necessari»

Aquesta **jove nascuda a Manresa** ocupa des de fa pocs mesos la **representació territorial** de la recentment creada **Associació Catalana de Protocol i Relacions Institucionals (ACPRI)**, una agrupació professional que ja té més d'un centenar d'associats i que **busca dignificar i donar noves perspectives** a l'exercici de les seves funcions. Grané és **la primera cap de Protocol titulada** que ocupa aquest càrrec a l'Ajuntament de Figueres.

Meritxell Grané fotografiada a les escales de l'entrada principal de la Casa de la Vila. ROGER LLEIXÀ

Santi Coll
FIGUERES

■ Meritxell Grané té les idees clares i molta feina per davant. Titulada com a **Tècnica Superior de Protocol i Relacions Institucionals**, afronta el repte de fer bé la seva feina en un ajuntament complex com és el de Figueres. A l'ACPRI hi té la complicitat de Quim Lladó, un referent de reconegut prestigi al país.

■ Què és per vostè el protocol?

R Quan la gent em demana que és el protocol, els dic que sabran que és en el moment que assisteixin en un acte que no n'hi hagi. Quan la gent que participa en un acte no sap on ha d'anar, on seure, o l'ordre de parlaments, és en aquest moment on la gent veu que és el protocol i la importància que té. En el fons, el protocol és l'instrument perquè els actes quedin nets i clars. Perquè el públic entengui el que fem i els que hi participen tinguin clar el seu paper. Avui dia, s'ha de fer un protocol pràctic i innovador, en el fons hi som per facilitar les coses. Una referència del protocol pràctic a les comarques gironines és en Quim Lladó, l'actual cap de protocol del conseller Nadal i que durant anys va ser-ho de la delegació del Govern a Girona. Crec que a la demarcació hi ha molta falta de professionals. Alerta, però, no vull que se'm malinterpreti. Les institucions i les grans empreses encara no han entès que el

cap de protocol és un professional necessari. Gairebé totes les institucions en algun moment necessiten el protocol, però no totes disposen d'un professional especialitzat. I és per això que, moltes vegades, són les secretàries o el personal de premsa qui han de deixar la seva tasca per dedicar-se al protocol. És per aquest motiu que hem d'ajudar al desenvolupament d'aquesta tasca, ja sigui els professionals del protocol o els que l'han d'exercir.

■ Per quin motiu han decidit associar-se en l'àmbit de Catalunya?

R En primer lloc, perquè som professionals de Catalunya i, en segon lloc, perquè ja hi ha una associació espanyola de protocol. Pensi que Catalunya és un país de llarga tradició en cerimonial, només hem de recordar al rei Pere III el Cerimoniós, anomenat així per la seva preocupació i la rellevància que donava a aquest tema. En el fons, el protocol tradueix una realitat identitària que a Catalunya té uns trets propis i diferenciats.

■ Quins són els reptes de present i de futur que ha d'afrontar l'ACPRI?

R Hem d'aconseguir agrupar els professionals vinculats en aquest món perquè la nostra professió tingui més reconeixement, tant per part de les administracions públiques com de les entitats privades. Hem de ser els interlocutors dels organismes que ofereixen programes de formació en el món del protocol. Ens hem de conciliar que com més units estem millor podrem desenvolupar la nostra feina.

■ I per arribar a cobrir aquests reptes,

«En el fons, el protocol tradueix una realitat identitària que a Catalunya té uns trets propis i diferenciats»

«Cal buscar la millor manera de combinar el ser propers amb el mantenir la dignitat que li correspon a cada càrrec»

quines són les feines que fan hores d'ara?

R Cal dir que no fa ni un any que l'associació està en funcionament, i a dia d'avui ja som 105 associats. En aquest moment, s'està apostant per la creació de comissions, aquestes ens ajudaran a intercanviar informació, contrastar opinions i formular consultes. Consensuar criteris i proporcionar solucions. Hi haurà una comissió de comunicació, d'empresa, de legislació, de governs locals... i destaca aquesta última, ja que aglutina els responsables dels ajuntaments i dels consells comarcals. Les comarques gironines són les primeres en nombre d'associats després de les de Barcelona. Ja hem fet una primera jornada de casos pràctics impartida per en Quim Lladó i realitzada a la Delegació de Govern a Girona. Al setembre, farem la primera trobada amb tots els socis de la demarcació, aquesta serà la manera més idònia de poder escoltar les seves opinions i poder començar a treballar d'una manera consensuada.

■ Quan es tracta de parlar d'administracions i de gestió política, sempre acaba apareixent el fantasma del centralisme capitalí, en aquest cas de Barcelona. Des de Girona s'ha de lluitar contra aquest fet? Existeix realment?

R Sembla lògic pensar que si Barcelona té la major concentració de població i d'institucions de Catalunya, sigui el lloc on s'hi doni també el major nombre de càrrecs protocol·laris. És també Catalunya on millor es dóna la consciència i la necessitat de l'equilibri territorial. En aquest sentit, el protocol i les persones del protocol han treballat i treballem perquè aquest equilibri sigui una realitat contrastable i efectiva. Els responsables de protocol de les comarques de la demarcació de Girona, vivim el protocol amb intensitat, amb convicció i amb il·lusió, i crec que ningú és millor o pitjor professional per treballar en un lloc o en un altre.

■ Sota el seu punt de vista, el cap de protocol d'una entitat o institució, quin paper ha de representar?

R Crec que un bon cap de protocol reuneix tres premisses: la bàsica, tenir sentit comú, ser discret, i ser capaç de poder treballar en equip. S'ha de fer un protocol pràctic, i defugir així dels actes estàtics i arcaics. S'han de tenir criteris clars i professionals, ja que per mi el protocol no entén de colors polítics.

■ Escolti, fa temps que detectem un cert relaxament cap al respecte als càrrecs públics que ens representen i, també, una certa laxitud en les formes dels representants quan exerceixen el seu càrrec. Des del protocol es pot millorar aquesta situació?

EN CURT

REGULACIÓ OFICIAL

■ Com pot ser que el 2008 la professió encara estigui regulada per un obsolet Reial Decret de 1983?

R És sorprenent l'evolució del protocol, hem progressat amb les noves tecnologies i amb la manera d'aplicar-lo: fent-lo més dinàmic i més adient a la societat actual. Però el que hauria de ser la nostra referència i el nostre fil conductor en el dia a dia s'ha convertit en un entrebanc. No cal dir el munt d'autoritats que no estan legislades enlloc com els presidents dels Consells Comarcals. Necessitem una urgent modificació a la regulació actual. És un buit cada vegada més gran.

SABER ESTAR, SABER FER

■ Fins a quin punt la mà esquerra és la seva millor aliada a l'hora de portar a terme la seva feina?

R No cal dir que hem de ser persones diplomàtiques, nosaltres som els responsables que en un acte es compleixi el guió, però els que hi participen han de sentir-se còmodes. Ningú ha de tenir la sensació que li donen ordres.

FEINA A FIGUERES

■ M'ha de convèncer: Per quin motiu l'Ajuntament de Figueres necessita una Cap de Protocol?

R Dirà necessitava, perquè ara ja en té una... Crec que és una necessitat clara, que prové, tant de l'augment de feina, com de la necessitat d'especialització. Abans, als ajuntaments, per exemple, es treballava amb poca gent i tothom feina de tot. Cada vegada més, cal ampliar els equips i fer que cadascú tingui el seu propi camp de treball. És la manera més eficient de treballar. Pensi que des de l'alcaldia de Figueres alguns mesos s'organitza gairebé un acte diari. Amb aquest volum de treball hi ha d'haver un responsable de cada àrea.

■ En els darrers temps, per iniciativa dels mateixos polítics i també dels serveis de protocol, s'han introduït canvis en les maneres de fer que pretenen reduir distàncies entre els càrrecs públics i els ciutadans de peu. És busca més proximitat. Això, que té indubtables efectes positius, també té els seus riscos, com pot ser el que vostè anomena "relaxament de respecte" als càrrecs públics. Estem en un moment de buscar la millor manera de combinar el ser propers amb el mantenir la dignitat que li correspon a cada càrrec. Crec que la majoria de polítics ho aconsegueixen, i crec també que aquest equilibri ha de ser diferent en funció de l'acte o de la situació en què ens movem en cada moment.